

деякі проблеми у правозастосовній практиці, що являє собою порушення міжнародних норм та принципів у сфері захисту прав та свобод людини. Однак в Україні наявна діяльність з формування правової держави, тому сподіваємося, що з часом Україна не матиме проблем із забезпеченням прав та свобод людини та громадянина, чому сприятимуть і зобов'язання, покладені на неї міжнародними організаціями, членом та учасником яких є Україна.

Література:

1. Шевчук С. Судовий захист прав людини: Практика Європейського суду з прав людини у контексті західної правової традиції. Київ : Реферат, 2006. С. 2.
2. Статут Організації Об'єднаних Націй і Статут Міжнародного Суду ООН; Статут, Міжнародний документ від 26.06.1945 URL: <https://zakon.rada.gov.ua> (Дата звернення 01.12.2020 р.)
3. Конституція України Верховна Рада України; Конституція, Закон від 28.06.1996 № 254к/96-ВР URL: <https://zakon.rada.gov.ua> (Дата звернення 01.12.2020 р.)
4. Загальна декларація прав людини (рос/укр) ООН; Декларація, Міжнародний документ від 10.12.1948 URL: <https://zakon.rada.gov.ua> (Дата звернення 01.12.2020 р.)
5. Віденська декларація та Програма дій ООН; Декларація, Міжнародний документ від 25.06.1993 URL: <https://zakon.rada.gov.ua> (Дата звернення 01.12.2020 р.)
6. National Institutions for the Promotion and Protection of Human Rights : Resolution 48/134 adopted by the UN General Assembly on 20 December 1993 [on the report of the Third Committee (A/48/632/Add.2)]. URL: <https://undocs.org>. Дата звернення 01.12.2020 р.).

Хованова Д.О.,

*курсант факультету
підготовки фахівців*

*для підрозділів стратегічних розслідувань
Дніпропетровського державного
університету внутрішніх справ*

Науковий керівник :

Лантух І.С.,

*викладач кафедри
теорії та історії держави і права
Дніпропетровського державного
університету внутрішніх справ*

ДИТЯЧА ЗЛОЧИННІСТЬ ЯК НЕГАТИВНЕ ЯВИЩЕ, ЩО СКЛАДАЄ ЗАГРОЗУ ПРАВАМ І СВОБОДАМ ЛЮДИНИ

Для вирішення проблеми вчинення злочинів неповнолітніми необхідно повно і об'єктивно дослідити елементи характеристики, причини приросту та поняття дитячої злочинності.

Дитяча злочинність - це протиправна поведінка неповнолітніх, яка характеризує рівень розвитку населення держави, адже неповнолітня особа,

яка починає своє свідоме, доросле життя бере приклад зі свого оточення. Саме, правова свідомість та якісні соціально-моральні якості дорослих осіб які є прикладом наслідування неповнолітніх впливають на навчання, адаптацію, спосіб життя та інтереси дитини [3].

Характеризуючи дитячу злочинність, ми звернули увагу на елементи які складають різницю між злочинами вчиненими дітьми та повнолітніми особами. Під неповнолітньою особою слід розуміти малолітню особу, а також дитину у віці від 14 до 18 років, у свою чергу малолітня особа – це дитина до досягнення нею 14 років.

Особливістю вчинення злочину неповнолітніми є участь у групових злочинах. Так наприклад, більшість крадіжок, грабежів, хуліганства, вимагань та зґвалтувань можуть вчинятися дітьми у складі групи, без стійкої організації, нетривалі за часом існування. Злочини корисливої спрямованості у 75-90% випадках мають ознаки попередньої змови її учасників. До злочинів, вчинення яких не пов'язано з задалегідь розрахованим планом дій у групі неповнолітніх належать зґвалтування, незаконне заволодіння транспортними засобами, грабежі, хуліганство. Групова спрямованість дитячої злочинності пояснюється бажанням кожного її учасника заручитися підтримкою інших правопорушників з кола групи. Стійкість таких об'єднань існує за рахунок примарного почуття непереможної сили у дітей, лише коли вони здійснюють злочинні прояви у групах, це закладено у людському організмі на фізіологічному, інстинктивному рівні [4].

Одними з найбільш поширених причин існування дитячої злочинності є негативний вплив дорослих осіб, які мають довірливий, впливовий, авторитетний або домінуючий характер у відношеннях з неповнолітнім, наслідком чого стає втягнення останнього у злочинну діяльність. Іншим чинником є матеріальна та соціальна безпорадність дитини, яка має страх перед майбутнім, відчуває себе покинутою, непотрібною та бажає самоствердитися та боротися за виживання [5].

Отже, ми детально розглянули, що таке дитяча злочинність, охарактеризували її основну відмінність з злочинами вчиненими повнолітніми та визначили основні причини, які спонукають неповнолітніх до вчинення протиправних у такому ранньому віці.

Література:

1. Статистичні дані Генеральної прокуратури України. URL: <https://old.gp.gov.ua/ua/statinfo.html> (дата звернення: 30.09.2020 року)
2. Завгородня Ю. С. Детермінація злочинності неповнолітніх в Україні *Науковий вісник Дніпропетровського державного університету внутрішніх справ*. 2010. № 1. С. 201-207.
3. Головкін Б. М. Злочинність неповнолітніх як суспільна проблема. *Проблеми законності*. 2016. Вип. 133. С. 204–217
4. Третьякова Є. С., Мисливий В. А. Дитяча злочинність у кримінологічному вимірі сучасності. *Науковий вісник Дніпропетровського державного університету внутрішніх справ*. № 2. 2014. С. 165-172.
5. Тихоненко Л. Л. Проблеми дитячої бездоглядності та безпритульності в Україні *Науковий вісник Дніпропетровського державного університету внутрішніх справ*. 2012. № 1. С. 148-155.